ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 60r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

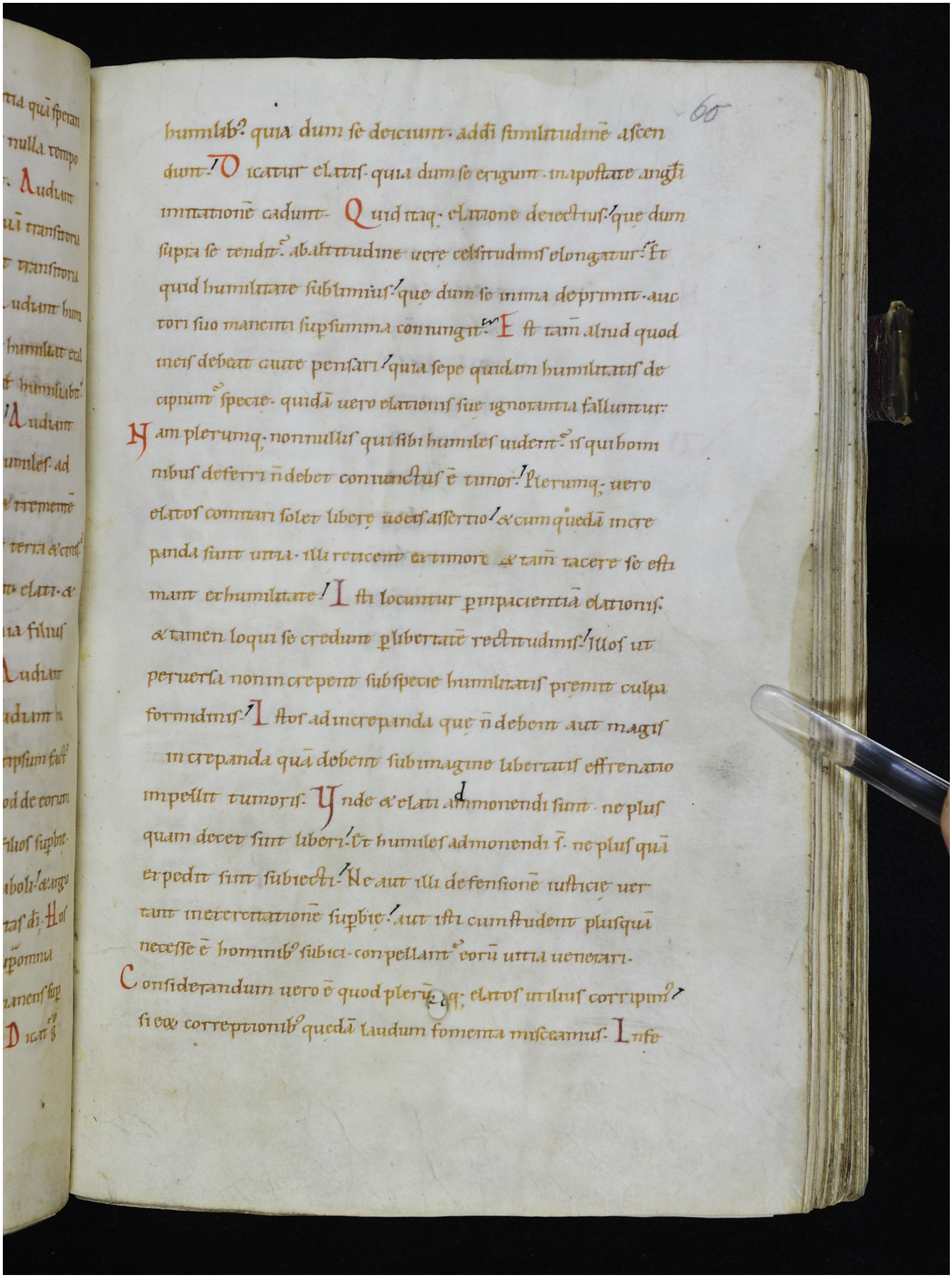

humilib⁹ quia dum se deiciunt. addi similitudinē ascen
dunt. Dicatur elatis. quia dum se erigunt. in apostate angli
imitationē cadunt. Quid itaq; elatione deiectius. que dum
supra se tendit. ab altitudine uere celsitudinis elongatur. Et
quid humilitate sublimius. que dum se in ima deprimit. auc
tori suo manenti supsumma coniungit. Est tam̄ aliud quod
in eis debeat caute pensari. quia sepe quidam humilitatis de
cipiunt specie. quidā uero elationis sue ignorantia falluntur.
Nam plerumq; nonnullis qui sibi humiles uident. is qui homi
nibus deferri n̄ debet coniunctus ē timor. Plerumq; uero
elatos comitari solet libere uocis assertio. & cum quedā incre
panda sunt uitia. illi reticent ex timore & tam̄ tacere se esti
mant ex humilitate. Isti locuntur p̄ impacientiā elationis.
& tamen loqui se credunt p̄ libertatē rectitudinis. Illos ut
peruersa non increpent sub specie humilitatis premit culpa
formidinis. Istos ad increpanda que n̄ debent aut magis
increpanda quā debent sub imagine libertatis effrenatio
impellit tumoris. Unde & elati admonendi sunt. ne plus
quam decet sint liberi. Et humiles admonendi s̄. ne plus quā
expedit sint subiecti. Ne aut illi defensionē iusticie uer
tant in exercitationē supbie. aut isti cum student plusquā
necesse ē hominib⁹ subici. compellant eorū uitia uenerari.
Considerandum uero ē quod plerūq; elatos utilius corripim⁹.
si eos correptionib⁹ quedā laudum fomenta misceamus. Infe